

at alle de sjællandske Jernbaner med Undtagelse af Vestbanen og Nordbanen, ere paatvungne Selskabet, thi det Kjøbniske Projekt fremtvang Syd-banen, og det store Projekt om at gaa over Frederiksund til Kallundborg fremtvang Nordvestbanen. Imidlertid er det paa den anden Side en Dyd hos Selskabet, at det er saa høieligt; men det kan jo rigtignok ogsaa indeholde en Fristelse til at anvende Tvang imod det. Naar den ærede sidste Læser bemærkede, at Regeringens Ansøuelser ere saa stærkt repræsenterede i Bestyrelsen, at den altid vil kunne staa dem Indgang, vil jeg paa ingen Maade sige, at det ikke er Tilfældet med den nærværende Bestyrelse. Men det ærede Medlem vil erindre, at der har været et Tidspunkt, hvor Indenrigsministerens Billie var fuldkommen afmægtig overfor Bestyrelsen, den Gang nemlig, da han vilde flytte Banegaarden over paa den anden Side af Vesterbro. — Svad Hørsholmsbanens Retning angaar, da har Dyrehaven lige saa stor Interesse for mig som for den ærede sidste Læser, ja maaste endog saa mere, og jeg vilde overordentlig nødig se en Bane ført enten igennem den eller ad en Strækning, hvor der egentlig ikke kunde gjøres Dyrehaven stor Stade, nemlig langs Hegnet, hvad den ærede Minister veed ogsaa har været paatænt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der findes ogsaa en anden Retning, hvori denne Bane kunde føres, idet den kunde udgaa fra Charlottenlund Station og føres over Fortunen, Søllerød og Nærum. At det vilde være et heldigt Terræn, vil jeg ikke paastaa; men jeg antager dog, at denne Banelinie vilde lade sig udføre. Det er ganske vist, at en saadan Koncession kunde ikke gives til nogen Anden end det sjællandske Jernbaneselskab, thi deri har den ærede sidste Læser Ret, at Lovforslagets § 10 staa i ligefrem Strid med det sjællandske Jernbaneselskabs Koncession; men den kunde jo dog maaste bringes til Udførelse paa den af mig tidligere antydede Maade, saaledes nemlig, at det paalagdes Koncessionshaverne at komme overens med det sjællandske Jernbaneselskab om Driften. I saa Fald var der ikke Noget til Hinder for at bygge en Bane fra Charlottenlund uden om Dyrehaven til Hørsholm. Hvorvidt en saadan Bane vilde betale sig, er et Spørgsmaal, som Ilet ikke ligger for mig at undersøge. — Svad der er blevet bemærket om Ubilligheden af, at fratage Kjøbenhavn den gamle Jernbanebæmning uden Erstatning og af at negte det sjællandske Jernbaneselskab Tilladelse til at anskaffe Driftsmateriel ved Laan, er jeg fuldkommen enig i, og derimod skal jeg ikke indvænde et eneste Ord.

Judenrigsministeren (Lobjefen): Jeg tror, at det er rigtigst strax at gjøre en Bemærkning til, hvad den ærede Læser, der nu satte sig, har udtalt, og det er den, at naar Indenrigsministeren har modsat sig at give den Koncession, som blev forlangt af Folk i Egnen ude omkring

Hørsholm, saa var det netop i Henhold til Loven af 19de Februar 1861, hvorefter det maa anses for at være en det sjællandske Jernbaneselskab givne Eneret, at anlægge en Bane mellem Kjøbenhavn og Dyrehaven, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Bane, der søgtes Koncession paa, netop skulde gaa gennem Dyrehaven. Det var netop en af de Betingelser, under hvilken Pengeinstitutterne vilde stille Penge til Raadighed for Egnen, at Banen kom til at gaa gennem Dyrehaven, idet man naturligvis erkjendte, at en saadan Bane vilde om Sommeren som Lystbane yde en Chance for at kunne betale sig, som det vilde være meget tvivlsomt, om man vilde have, naar Banen gik en anden Vej. Naar Regeringen altsaa her modsatte sig at meddele Koncession, var det netop i Henhold til den ogsaa af det ærede Medlem nævnte Lov, i Henhold til hvilken det sjællandske Jernbaneselskab har en Eneret, som det dog er Regeringens første og fornemste Pligt at beskytte og i alt Fald ikke at trænge. — At man har paatvunget det sjællandske Jernbaneselskab at udføre forskjellige Anlæg, vil jeg jo ikke kunne modsig, naar man blot vil forstaa Udtrykket „paatvinge“ paa den rette Maade. Der er nemlig overmaade stor Forskjel paa at udtale til et Selskab: Hvis I ikke ville anlægge en Bane, give vi en Anden Koncession derpaa, og paa at gjøre, hvad der staa her, nemlig at sige: Vi erkjende det for ønskeligt at faae en Bane, som forbinder den østlige Del af Byen med Jernbanenettet. Denne forstændige Bane ville vi give Tilladelse til, men da vi ogsaa ville have bygget en anden Bane, knytte vi den anden Bane til den af os anerkjendte forstændige Bane. Det er en Tvang, som vi endnu ikke nogenstunde have uøvet mod noget privat Selskab her i Landet, og Gud fri os for, at det skulde blive Skik her i Landet at udføre en saadan Tvang.

Sæde: Det var den sidste Udtalelse af den ærede Minister, der gjorde, at jeg begjærede Ordet. Den ærede Minister ansøgte, at det var en ubillig Tvang at lægge paa det sjællandske Jernbaneselskab, at knytte de to Baner sammen. Jeg troede, at den ærede Minister i Folkethinget saa ofte havde hørt Grunden dertil, at hans Udtalelser her egentlig maatte være blevne noget anderledes. Det er nemlig oftere i Folkethinget udtrykkelig bleven udtalt, at Grunden hvorfor man vil knytte de to Baner sammen, er den, at i det Dieblit man skal have en Jernbane fra Kjøbenhavn til Hørsholm, som ikke anlægges af det sjællandske Jernbaneselskab, er det en Nødvendighed at have en Afgang for denne til Byen paa den østlige Side, hvilken ikke vilde kunne gives et andet Selskab, naar først det sjællandske Jernbaneselskab havde Afgang her, og derved kom man altsaa til at affpærre Andre fra at tage deres Afgangspunkt fra denne Del af Byen. — Da